

Projekt: Nordens Barn – Fokus på barn i fosterhem

UNGAS RÖST

Samling med nordiska ungdomar som har bott i fosterhem

norden

Nordens Välfärdscenter

INLEDNING

Den 9-10 maj samlades 15 ungdomar från Sverige, Norge, Finland och Danmark på Biskops Arnös folkhögskola. Samlingen arrangerades av Nordens Välfärdscenter i samarbete med sex nordiska organisationer: Pesäpuu, De 4 Årstider, Voksne for Barn, Børnerådet och Nationellt kompetenscentrum anhöriga. Samlingen leddes av anställda i organisationen Voksne for Barn.

Målet med samlingen var att höra vad unga, som själva har bott i fosterhem, tänker om hur man bäst stödjer fosterbarn som snart ska flytta till eget boende. Vi ville också veta vilket stöd de anser behövs när de väl flyttar till eget boende.

Resultatet från samlingen redovisas i denna rapport. Rapporten vänder sig till både politiker och till de som arbetar med barn och unga i Norden. Vi hoppas att de ungas erfarenheter och goda råd kan användas av politiker och professionella som arbetar med att fatta beslut som rör barn och unga. Genom att lära av deras erfarenheter kan vi bli bättre på att ge unga som är i samma situation den hjälp de behöver!

God läsning!

DE SOM VAR MED

Det var 15 ungdomar från Danmark, Norge, Finland och Sverige som deltog på samlingen. Alla är 18 år eller äldre och har det gemensamt att de bor, eller har bott, i fosterhem kortare eller längre tid i sitt liv. Några av dem har också erfarenheter från andra typer av placeringar. Vi använder begreppet ”fosterhem” i detta sammanhang, eftersom det är ett ord som alla förstår även om det inte brukas nationellt.

Deltagarna representerade, eller hade inviterats av, olika organisationer: Pesäpuu i Finland, De 4 Årstider och Børnerådet i Danmark, Nationellt kompetenscentrum anhöriga i Sverige och Voksne for Barn i Norge.

BAKGRUND

Forskning från de nordiska länderna visar att barn som växt upp i fosterhem i högre grad än andra saknar grundläggande behörighet till gymnasiet/vidaregående skole. Svensk registerforskning pekar på att fosterhemsbarn har klart sämre betyg i årskurs nio än andra barn med samma begåvning. Dessutom förbättrar färre av fosterhemsbarnen grundskolebetygen i efterhand, jämfört med andra barn med samma betyg. I vuxen ålder blir de alltså i högre grad lågutbildade än jämförbara grupper.

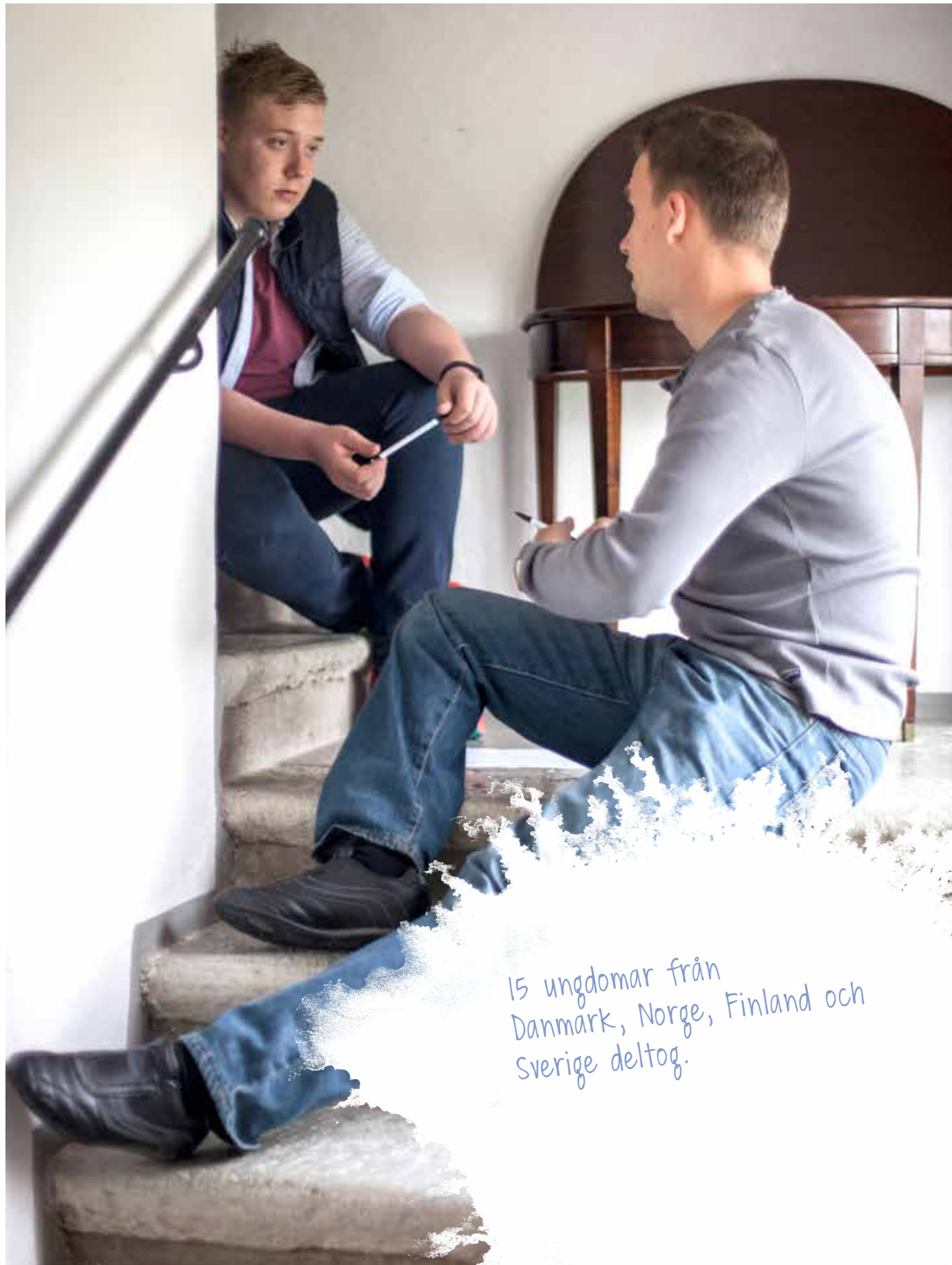
En stor del av de problem som drabbar fosterhemsplacerade barn i vuxen ålder går därför att förklara med deras skolmisslyckanden. Omvänt är en lyckad skolgång den starkaste skyddsfaktorn för dessa barn. Vill man förbättra deras framtidsutsikter ska man således hjälpa dem till bättre skolresultat.

Barnens fysiska och psykiska hälsa är ett annat område där samhällets insatser kan bli bättre. Placerade barn och unga har sämre hälsa än

andra barn och vårdas oftare för självskadebeteende och använder oftare psykofarmaka. Forskning har visat att barns och ungdomars hälsa ofta inte utreds i samband med placering och här finns utrymme för förbättringar med ganska små resurser, till exempel obligatoriska hälsokontroller vid placering.

Andra områden som lyfts fram i forskningen som viktiga för barn i fosterhem är att arbeta för att de skall få stabilare vårdmiljöer utan omflyttningar, bli hörda på ett bättre sätt, få tillräckligt med information och bättre eftervård.

Kunskapen om barnens upplevelser av att vara placerade och vad de vill förändra i sin situation är fortfarande begränsad. Med detta som utgångspunkt genomfördes därför en samling med tidigare placerade ungdomar för att lyfta fram deras erfarenheter, kunskap och tankar om hur man bäst förbereder en flytt från familjehem och underlättar för en övergång till ett fungerande vuxenliv.

15 ungdomar från
Danmark, Norge, Finland och
Sverige deltog.

Alla deltagare fick en invitation där tema och de frågeställningar vi skulle jobba med framgick. Här följer en översikt över dessa:

- Hur menar du att man bäst stödjer fosterbarn som snart ska flytta till eget boende?
- Vad tror du att de behöver när de väl flyttat till eget boende?
- Vad är de största utmaningarna med att flytta från fosterfamiljen till eget boende?
- Vad har varit/kan vara till hjälp för dig när du möter de utmaningarna?
 - Vem kan vara till hjälp (personer och instanser)?
 - Vad kan de olika "hjälparna" bidra med/göra?
- Vad skall en god process, från början till slut, innehålla? (Från flytt till fosterfamilj, livet i familjen och vägen ut till vuxenlivet?)
- Min bästa erfarenhet: Episoder/människor som har varit bra som vi kan lära av. (Något jag själv fått till eller som andra har gjort.)

METODER

Under samlingen använde vi metoder från lösningsfokuserat arbete och speciellt deltagande lärande och aktivitet (PLA-metodik). Voksne for Barn, som ansvarade för arbetsprocessen under samlingen, har god erfarenhet av att använda denna form i arbete med unga. Deltagarna jobbar både individuellt och i grupp och får möjlighet att uttrycka sig, inte bara i tal eller skrift, men också genom bilder och symboler.

Både fotograf och filmare har dokumenterat deltagarnas bidrag under samlingen.

Vi har tagit utgångspunkt i våra grundläggande frågeställningar och har systematiserat deltagarnas bidrag under dessa. I så stor utsträckning som möjligt har vi försökt återge det som sagts så direkt och ordagrant som möjligt. (Vilket inte är helt enkelt när det talas flera språk.) I vissa fall har vi tagit med information eller förklarande text, som är nödvändig för att ge citatet mening.

DE UNGAS RÖST

VAD ÄR DE STÖRSTA UTMANINGARNA MED ATT FLYTTA FRÅN FOSTERHEMMET TILL EGET BOENDE?

Många av ungdomarna beskriver känslor av ensamhet och utsatthet. Att det inte fanns någon där för dem och att de fått bristfälligt stöd både emotionellt och praktiskt.

Jag var rädd för att stå helt ensam, kanske inte
” klara mig. Jag frågade mig hela tiden om jag överhuvudtaget var i stånd att klara mig själv.

Man är ju fortfarande samma person med
” samma behov, även om man har fyllt 18. Problemen finns där fortfarande och man skall finna fram till vem man är och vem man skall bli. Det slutar inte bara för att man blir 18. Du behöver hjälp och stöd även efter det.

” Några av oss bodde i fosterhem för tio år sedan, några har just flyttat ut, men vi hör fortfarande om samma problem. Inget verkar ha förändrats. Vad skall till för att det skall bli bättre!?

” Problemet är när man bor i kontaktfamilj/avlastningshem och inte i fosterhem. Då faller du mellan två stolar. Orsaken till att du bor så kan vara densamma som om du bodde i fosterhem, men du har inte samma rättigheter. Jag har haft tur med min avlastningsfamilj och har fått mycket stöd och hjälp, men tänk om jag hade haft otur!

” Du känner att du inte hör till någonstans. Du har inte något hem någonstans. När du bor på institution finns det inget kvar, inget att komma tillbaka till. De ger inga möjligheter till uppföljning.

OM KONTAKTEN MED DEM SOM SKALL HJÄLPA

Flera av deltagarna efterfrågar en bättre och mänskligare kontakt med sina socialarbetare och större fokus på det som händer här och nu och på framtiden.

”Socialt arbete är inte bara överföring av information. Jag är en människa, inte en sak. Man måste prata direkt med ungdomen, inte bara med de vuxna. Jag tror att det hade varit bra att inkludera ungdomar och fosterföräldrar i utbildningen av socialarbetare. Jag tror att de skulle bli mer förberedda på sitt jobb på det sättet och kanske bli bättre på att kommunicera med barn och ungdomar. Och vem som helst kan inte bli socialarbetare. Man måste välja rätt personer och de måste få bästa möjliga utbildning.

”Det är bra om folk som jobbar med sådana som oss har egen erfarenhet, inte bara teoretisk kunskap från böcker.

”Jag har haft 15 olika socialsekreterare, jag har berättat min historia en miljon gånger. Jag vill inte göra det igen. Jag vill prata om vad jag ska göra med mitt liv. Jag har problem att lita på dem som jobbar där. När jag kom ut ur systemet kom jag vidare.

”Om du har tur träffar du din socialsekreterare en gång per år. Om du inte har problem, för då kan det bli mer. Socialsekreteraren måste även möta oss när det inte är problem, annars blir det som om vi möts för att jag skall få ett straff eller för att jag har gjort något fel.

”Om de bara förhåller sig till den formella dokumentationen kan det vara många saker som framställs fel eller saker som är rena lögn. Det håller dig tillbaka. Du har kanske kommit vidare, men historien, den gamla bilden av dig, håller dig tillbaka.

”Man pratar och pratar om det som har varit, om det som inte har fungerat. Ge mig en chans att gå vidare!”

”Socialarbetarna delar in dig i olika kategorier från 1 till 7. Mamma var alkoholist och jag fick diagnosen ADHD. Man bedömde att jag var väldigt skadad och jag fick en 6:a. De trodde aldrig att jag skulle klara mig eller få ett jobb. I mina papper står det fortfarande en 6:a och det är fel. Jag har studerat och klarat skolan

med normala betyg. Jag kan jobba. Varför skall det då stå en 6:a?

” Det är systemet som håller oss kvar i våra historier. Det är som om man vill tvinga oss att vara kvar i rollen. Vi är problem. Döm mig inte. Jag är ett fosterbarn, men det är inte en ursäkt för att jag inte skall kunna studera och jobba. Det är systemet som gör det, inte vi. Jag lärde mig att om jag höll fast vid allt det onda i min historia, så skulle jag aldrig komma vidare.

” Du blir alltid påmind om vad du har varit med om och då stoppas du upp.

” Prata med mig med utgångspunkt i nuet, mina behov och drömmar just nu, och inte om det som skedde i barndomen.

” Det är för litet med besök från socialarbetaren två gånger om året. Du hinner inte bygga upp en personlig kontakt. Du säger inte att du inte har det bra då eller att du behöver något mer.

” Man måste finna bra sätt att inkludera barnen och familjerna i arbetet med ett barn. Tillsammans ser man mer och kan göra mer.

OM EKONOMI

Många av ungdomarna pratade mycket om ekonomi och beskrev sina känslor av utsatthet. Flertalet betonade behovet av ökad ekonomisk trygghet.

” I Danmark får man ett etableringsbidrag på 8000 kr som man skall använda till att köpa möbler och sånt för. Det är inte mycket att starta ett liv på om du jämför med andra ungdomar, som har en familj. Och det är en massa regler för hur man får lov att använda dem.

”Man har en dålig start när man börjar livet med en skuld till staten. Vi har inget med oss. Vanliga barn har föräldrar som har sparat.”

” Fosterföräldrar får pengar till vissa saker, som t.ex. kläder. Men min bror fick aldrig några kläder, bara i typ födelsedagspresent. De stoppade pengarna i egen ficka. Han fick aldrig något och fick inte följa med på semester. Det borde finnas ett system där fosterföräldrarna redovisar hur de använder pengarna och vad de går till. Det skall vara en standard, inte bara för dem som har snälla fosterföräldrar.

” Det borde vara en slags present till alla, att man får pengar till att klara sig själv i en fas i livet när man skall etablera sig. Det skall inte vara något man måste ansöka om.

” Det är svårt att ha koll på sin egen ekonomi. Jag har en ”god man” (hjelpeverge), som skall hjälpa mig med det. Men han känner mig inte så väl och det är jättesvårt att få tag på honom när jag behöver honom. Det är ofta jag inte har några pengar. Jag trodde att det var därför man skulle ha en ”god man”, för att det inte skulle hända.

” I Norge får fosterföräldrarna barnbidraget/barnetrygden. Några fosterföräldrar sätter in det på ett sparkonto till barnet. Det gjorde mina. Det borde vara standard och inte bara upp till var och en. Då har man något som ger dig en ekonomisk trygghet.

” Fosterföräldrarna borde få en viss summa pengar som de måste spara till dig innan du är myndig och som du kan få till att studera och bo. I Finland har vi något som heter ”Independence Fund”.

OM SKOLAN

Alla deltagare talar mycket om skolan som en arena där man möter många utmaningar och problem. Många är besvikna över att skolan inte har tagit större ansvar när de har varit i sårbara situationer. De har också tankar om vad som skulle kunna göras inom skolans ramar, som skulle kunna vara till nytta för ungdomar i deras situation.

” Jag har bytt skola sju gånger. Jag behöver alltid hjälp och på andra skolor togs jag ut ur den vanliga undervisningen en stor del av veckan. Jag förlorade mycket tid jag kunde haft

med andra på skolan. De tog aldrig reda på om jag verkligen behövde den hjälpen. Jag ville ju inte bli uttagen ur klassen men jag kunde inte göra något åt det. Och jag satt i ett annat rum, med fönster åt alla håll, så att alla såg att jag var en som behöver hjälp. Det hade varit bra om jag hade kunna få hjälp i klassen och att de hade frågat vad jag tyckte. Nu när jag är 18 går jag på en ny skola och här lyssnar de på mig och frågar vad jag behöver och hur jag vill ha det.

”När man har så mycket skuld är det svårt att koncentrera sig på skolan.”

” Man behöver undervisning om hur man sköter sin ekonomi i skolan. Det gäller alla, inte bara oss. Vi har positiva erfarenheter från detta i mentorutbildningen i De 4 årstider, som alla som skall etablera sig som vuxna kunde ha nytta av. Det ger en god start på vuxenlivet.

” Lärarna måste lära sig att se de osynliga barnen i skolan, de som är tysta och blyga. Det ligger ofta något bakom, men det är aldrig någon som undersöker vad det är.

” Lärarna måste tro på dig, annars utvecklas du inte! Du behöver någon som uppmuntrar dig, som talar om att du är på rätt väg.

” Mobbingen var det värsta, man fick liksom lära sig att man inte var något värd. Det hade varit bättre om man hade fått lära sig att bli trygg och stark och hur man får ett gott självförtroende. Och också hur man skall fungera i en grupp. Allt det borde man lära sig i skolan.

A group of people are gathered around a long, light-colored table in what appears to be a workshop or meeting. On the left, a woman with dark hair and glasses, wearing a dark blue top and a lanyard with a badge, looks towards the center. In the middle, a man with short brown hair, wearing a grey long-sleeved shirt, sits with his hands clasped under his chin, looking intently at the table. To his right, another man with dark hair, wearing a red shirt, is partially visible, also looking down. In the foreground, the back of a person's head and shoulders are visible, showing they are wearing a dark jacket. The table is covered with numerous blue sticky notes, some of which are arranged in a grid pattern. A large, crumpled piece of silver foil or paper lies across the middle of the table. A white rolled-up paper and a black marker are also on the table. In the background, a professional video camera is mounted on a black tripod, suggesting the scene is being filmed. The setting has a rustic feel with stone walls and a large window with a dark frame.

"Jag bytte skola ofta
och behövde en massa
extra hjälp."

” Det är som du hade en sjukdom av något slag. Folk dömer dig om du säger att du bor i fosterhem.

” När man börjar på skolan kan man förbereda de andra, både lärare och andra elever mycket bättre. Och det kan både fosterfamilj och socialsekreteraren eller någon annan hjälpa till med. Det är inte så lätt att göra själv. Det är ju fortfarande tabu att prata om att man bor i fosterhem och man blir stigmatiserad. Men om de förstår varför och får veta det tidigt, så är det bättre. Det finns inte så mycket att mobba dig för då.

” Det är svårt att lära känna nya människor. Vad skall du berätta? Skall du säga att du bor i fosterhem? Jag var tvungen att bli vuxen så snabbt. Mina jämnåriga vänner ville bara festa och de tyckte att jag var konstig. Jag försökte finna en ursäkt varför jag inte ville festa. Deras förklaring var att jag bodde i fosterhem. Jag var ensam väldigt ofta.

” Jag hade väldigt dåliga betyg. Jag var blyg och vågade inte prata med någon. Inte ens lärarna trodde på mig. Så kom jag till en annan skola, med färre elever. Jag fick stöd från lärarna och nu har jag aldrig haft så bra betyg.

” Det är ingen som ser mig och min utveckling, att jag blir mognare och lär mig nya saker.

Jag är diagnostiserad som skadad, som dum och omöjlig.

HUR FÖRBEREDER OCH STÖDJER MAN BÄST UNGDOMAR SOM BOR I FOSTERHEM OCH SOM SKA FLYTTA TILL EGET BOENDE?

Deltagarna tycker att ungdomar som flyttar ut från fosterhem ska vara mer förberedda för ett självständigt liv och få en mjukare övergång med förlängt stöd.

” När du flyttar ut från fosterfamiljen måste du ha samma utgångsläge som andra ungdomar: trygg ekonomi, möjligheter att studera och någonstans att bo. Det här behöver många av oss hjälp med.

” Det hade varit bra om man hade kunnat få information om var man kan få hjälp och vilka rättigheter man har. Du måste alltid hitta allt själv. Det hade varit bra om det fanns samlat på ett ställe.

"Jag träffar min socialsekreterare 5-6 gånger per år. Om man skall bli förberedd på att bo för sig själv måste man ha fler möten."

” Man behöver träna på att bli självständig och dessutom lära sig allt det praktiska. Vardagslivet är att städa, laga mat och tvätta kläder. Det kan man träna på innan man flyttar.

” De borde ha bättre kurser för fosterföräldrar i hur de stöttar sina fosterbarn genom det hela, från det att man flyttar in till att man skall bo för sig själv. De kan t.ex. lära sig att göra en slags handlingsplan tillsammans för vad man skall kunna eller träna på innan man flyttar ut.

” Man kan träna mycket mer praktiskt i fosterhemmet, lära sig det som är mest basic innan man skall bo själv. Man kan hjälpa till mycket mer för att lära sig, inte bara för att det är en uppgift man måste göra. Om man vet att man har nytta av det och att det är något som är nödvändigt att kunna, så blir det ju enklare.

” Ge mig en chans att bo kvar litet längre i fosterfamiljen. Man måste flytta ut sakta och träna på att bo själv. Fosterfamiljen skall bli en kontaktfamilj istället, som ger stöd. Jag var som en soffa, de bara bytte ut mig. De vet inte ens var jag är i dag. Vi har ingen kontakt.

VILKEN TYP AV STÖD OCH HJÄLP BEHÖVER MAN NÄR MAN HAR FLYTTAT TILL EGET BOENDE?

Stöd av någon som kan hjälpa både praktiskt och fungera som en trygg vuxen är det som betonas mest av deltagarna. Det kan vara fosterföräldrarna, en kontaktperson, boendestöd eller ett ställe man kan gå till.

” Man behöver hjälp att planera sin ekonomi, t.ex. lära sig att betala räkningar och teckna hyreskontrakt. Jag har aldrig haft pengar förut och det var viktigt för mig att spara. Det blev ett problem att använda dem till sådant som mat.

” Jag behövde hjälp att få till en rutin i vardagen annars blev jag bara liggande i sängen.

”Äta annat än bara cornflakes.”

” Man måste få lov att gå till psykolog gratis, så länge man behöver det, inte bara det antal timmar någon annan menar att man behöver.

” Ge oss terapi och hjälp att bearbeta det vi har varit med om utan att droga ner oss!

” Det borde finnas fler ställen där man kan gå och få hjälp, som t.ex. De 4 Årstider.

” Om man tycker att man har behov av hjälp borde man fortsätta att få det. Man är kanske rädd för att visa att det går bra, för då kan man förlora stödet man har.

” Man behöver hjälp att komma in på arbetsmarknaden så att man kan tjäna sina egna pengar. Men det är inte så lätt utan någon som hjälper till.

” Du har samma känslor och behov av hjälp även efter att du har blivit 18, men då har du inga rättigheter. Då blir din biologiska familj kanske ditt enda nätverk igen och det fungerar ju inte bättre bara för att du blivit 18.

” Jag var rädd när jag flyttade, tänkte att allt var farligt. Man behöver en person att prata med i vardagen. Någon som har tro på dig och någon som kan hjälpa dig att hantera rädslan för att du inte skall klara dig. Och den personen måste vara tillgänglig på kvällstid och natten. Du blir ensam och ledsen på kvällen. Det är då tankarna och ångesten kommer. Det är då man har tid att tänka.

” Det är viktigt att man har någon som håller kontakten efter att man har flyttat ut. Annars

kan det vara svårt att ta kontakt när man behöver hjälp. Jag ser på det som en cirkel av ensamhet: Man blir ensam för att man inte får hjälp. Du får inte hjälp eftersom du är ensam.

” Det hade varit bra att ha en kontaktperson, som man kan prata om allt med genom hela processen, som t.ex. kan följa med på möten med socialsekreteraren eller prata med fosterfamiljen om det behövs. En sådan person kan följa dig när du flyttar ut.

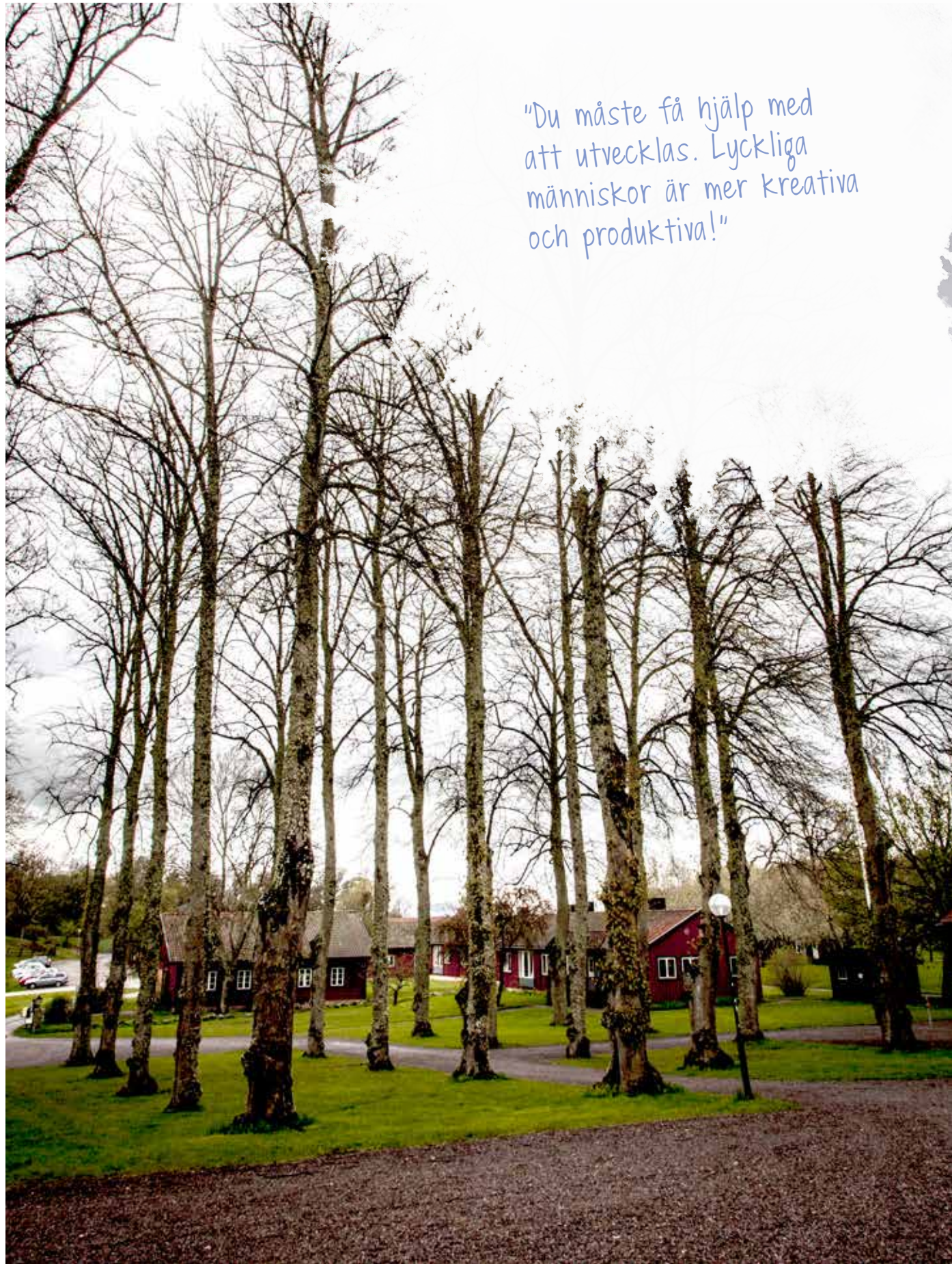
” Men man måste kunna byta kontaktperson om det inte fungerar relationsmässigt. Det betyder inte att det är något fel på den personen bara för att man klagar. Det handlar om personkemi och skall man kunna prata om allt, måste det stämma.

” Jag har denna stämpel ”du är ju fosterbarn, därför måste du ha hjälp”. Jag behöver kanske inte hjälp, men att det finns någon som är där för mig om jag behöver hjälp.

” Om man inte skär ned på allt bara för att vi blir 18 och vi får hjälp vidare, så blir det mindre problem och vi kommer kosta mindre i framtiden.

"Du måste få hjälp med
att utvecklas. Lyckliga
människor är mer kreativa
och produktiva!"

VAD SOM HAR VARIT TILL HJÄLP

” Jag har haft någon som hejar på mig!

” När jag kom till De 4 Årstider fick jag en mentor. Det är äldre ungdomar med egen erfarenhet och som fått utbildning i att vara mentor för yngre barn. Du lyssnar på den som har egen erfarenhet. Och när man ser att de har ett bra liv och att de har klarat sig ser man ljusare på livet.

” Jag har ”boendestöd” och det är bra för mig. Det är en person som du själv kan välja. Det behöver inte vara en socialsekreterare, men någon som jobbar i kommunen. Hon som jag har, hjälper mig med praktiska saker. Påminner mig om möten och sådant. Hon pressar mig på ett bra sätt, med omsorg!

” För mig var det väldigt bra att jag äntligen fick någon att prata med om allt som jag hade upplevt som barn. Det var först när jag började i terapi som jag klarade att se framåt och började lägga saker och ting bakom mig. Det är inte så lätt att tänka och ta bra beslut för framtiden om man fortfarande lever i det som har hänt.

” Min kontaktperson i kommunen hjälper mig med det mesta. Henne kan jag verkligen lita på och hon ringer och frågar hur jag har det. Hon följer också med mig till doktorn och arbetsförmedlingen och andra ställen. Jag vet inte hur jag skulle klara mig utan henne.

” Det har varit till hjälp för mig att ha ett jobb att gå till, att känna att jag gör nytta. När jag inte är på jobbet försöker jag strukturera dagarna med träning och sådant. Det är bra att ha något att göra.

” Det är en styrka att uppleva att jag kan använda mina erfarenheter till något positivt i mitt jobb! Man måste ha fokus på vart man skall i livet, vart du vill, inte bara var jag har varit, för att komma vidare.

” Det hjälper att möta andra som är i samma situation som du och som kanske också har samma frågor som du har. Att kunna dela erfarenheter, att inte känna sig dum för att man undrar sådant som är självklart för andra.

” Mina fosterföräldrar har alltid låtit mig känna att jag är en del av familjen och att de fortfarande är min familj. Det är klart att det hjälper!

— UNGDOMARNA REKOMMENDERAR —

- Skapa bättre möjligheter för barn som bor i fosterhem att lyckas i skolan. Fokusera även på den sociala situationen.
- Förbered ungdomar bättre innan de flyttar ut från fosterhemmet.
- Skapa större ekonomisk trygghet för ungdomar som lämnar fosterbarnsvården i de äldre tonåren.
- Låt ungdomar som lämnar fosterbarnsvården göra det successivt. De som önskar skall få behålla sin fosterfamilj som kontaktfamilj.
- Ge ungdomar som lämnat fosterbarnsvården rätt till ett personligt stöd i form av kontaktperson, boendestöd eller liknande.
- Säkerställ att ungdomar som lämnat fosterbarnsvården har ordnad sysselsättning i form av studier eller arbete.
- Låt oss vara mer än bara ett ärende, lyssna på oss och tro på oss, vi kan!

GRUPPEN SOM HAR ARBETAT MED SAMLINGEN:

Christine Väливаara

Pesäpuu

Finland

Ina Nergård

Voksne for Barn

Norge

Trine Krab Nyby

Børnerådet

Danmark

Karin Källsmyr

Voksne for Barn

Norge

Bente Nielsen

De 4 Årstider

Danmark

Helene Hardenstedt

Nationellt kompetenscentrum anhöriga

Sverige

NORDENS VÄLFÄRDSCENTER

– EN INSTITUTION UNDER NORDISKA MINISTERRÅDET

Vi främjar och stärker den nordiska välfärdsmodellen.

Kunskap

Vi samlar erfarenheter från de nordiska länderna inom det välfärdspolitiska området.

Vidareföring

Vi sprider kunskap via våra aktiviteter och nätverk.

Dialog

Vi skapar dialog mellan politiker, forskare och praktiker.

Vi arbetar med

Välfärdspolitik

Funktionshindersfrågor

Arbetsinkludering

Alkohol- och drogfrågor

Välfärdsteknologi

norden

Nordens Välfärdscenter